

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092 sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 ft
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“-ra.

Az első negyedév vége felé jár, miért is felhívjuk azon előfizetőinket, kik csak egy évnegyedre fizettek elő, hogy szíveskedjenek előfizetésüket még e hó lejárta előtt megújítani. Felkérjük egyszersmind lapunk mindazon olvasóit, kik ezen nemes szándékkal s némelyike áldozatkészségével fentartott lapot a székely nép művelődése, s a Királyhágón inneni jogászvilág érdekében hízagot pótlónak találják, szíveskedjenek ennek terjedését körükben előmozdítani, s ez által lehetővé tenni, hogy lapunk ily csekély előfizetési ár mellett is felvirágozhassék. Az előfizetési pénzek beküldését legcélszerűbben postai utalvánnyal, annál sietőbben kérjük, mert feleszámu példányokat nem nyomtathatván. a január és február havi számok már is teljesen kifogyvák, s így a késedelmező megrendelők teljes számu példányok iránti igényeit legjobb akarattunk mellett sem lehetünk képesek teljesíteni.

Előfizetési díj:

Egészévre . (Jan.—dec.) 6 frt o. é.
Évnegyedre (apr.—jun.) 1 „ 50kr.

A „Jogász-egylet“ tagjainak azonban egész évre jövőben is csak 4 frtért,
Félévre . . . 2 „ o. é. fog megküldetni.

Dobolyi Sándor,
felelős szerkesztő.

Maros-Vásárhely, márczius 22.

Kipróbáló nehéz napokat élünk. Nagy próbára van kitéve, főleg az országgyűlési többség, a kiegyezkedési párt türelme.

Mi, a márczius 7-ki országos ülés botrányai óta, gondosan tartozkodtunk az országgyűlési többség magatartásáról szólni. De már ma, 15 nappal később, az örökre gyászos emlékü féktelenség után, állásunkból kifolyó kötelességünknek tartjuk elmondani nézetünket a Deákpártnak e vészteljes napokbani eljárásáról

Ha mi, egy pár percz alatt szigorú vizsgát tartunk azon 42 év felett, melyekben mi is folytonosan munkáltunk és — szenvedtünk a politikai téren, úgy találjuk, hogy ezen történelmi nagy korszakból óriási nagyságban emelkedik ki két momentum a magyar nemzet életéből, az egyik, midőn az önfentartásért — s talán helyesebben: önmegegyezésért — vívott küzdelmekben, az egész világ által elismert erőteljes tettekben mutatta be életrevalóságát; a másik fényes momentum, midőn a közelebről lefolyt felette nehéz napokban, a Deákpárt a parlamenti kisebbséggel szemben, a gyökerében életveszélyesen megtámadott parlamentarismust, a magyar nemzet történelmi szép múltjának megfelelőleg, méltóságteljesen védte és — megvédte, s e ne-

mes védelem által a civilizált népek előtt — melyek mindig sokat tartottak a magyar nemzet alkotmányos életbeni jártasságáról*) — fényesen tanusította: magas hivatása kellő felfogását, s ezen hivatásból folyó kötelessége teljesítését, mely kötelességteljesítés az ismert terhes körülmények közt azért volt felette nehéz, mert a folytonosan ingerlő és kihívó támadások irányában a szükséges higgadtságot megtartani, bizony nagy feladat volt.

És a Deákpárt a terhes feladatot bámulásra méltó tapintattal oldotta meg.

„Angolhon elvárja, hogy minden fia a hajórajon ma hiven teljesítse hazairánti kötelességét“, így szólt Nelson 1805. october 24-én, a Trafalgári világszerű tengeri ütközet napján.

Mintha e vezényszó lett volna a Deákpárti követek szívébe egyen-egyen beírva, oly nemesen, oly összhangzólag tették kötelességüket a márcziusi nehéz napokban; pedig a márczius 18-i d. e. ülésben az ellenfél legmiveltebb szónokától még azt a ráfogást is el kelle hallgatnia, mintha a márczius 7-ki botrányt a kormány szenvedélyes fellépése és erőszakos eljárása idézte volna elő. A Deákpárt még se szűnt meg egy perczig se, a törvényhozótest gyulásában levő részére folytonosan a türelem, humanus, szelid eljárás borongatóját rakni. Szóval: a Deákpárt érezte és értette, hogy a harag, az a dúlós veszélyes indulat, rosszul fizet: azt hát kérelketlenül száműzte kebléből.

És mi, most már nyugodt kebelrel gratulálhatunk a Deákpárt eddigi eljárásának; mert az arról tanuskodik, hogy az egy perczig se téveszti szem elől az alapot, melyen áll, s mélyen tiszteli azt. Ez alap: a törvények által körülírt és szentesített béke. S az a párt, mely a közös haza érdekében, századokon át sajátágos ellenviszonyban élt féllal is bensőleg és őszintén ki tudott békülni, oly erkölcsi fényben mutatta s mutatja be magát a polgárosodott világnak, mely ép azért, mert nemes maga-megtagadás elvitázhatatlan jele, megnyeri, elkötelezi az édes Magyarhon részére a culturvilág vonzalmát, bizalmát s erkölcsi és anyagi hitelt keltett fel egy oly párt iránt, mely képes férfias, humanus és parlamenti eljárása által, nagy többségében, a magyar nemzetet, történelmi dicső múltjának megfelelőleg képviselni a jelenben is; mely nagy többséggel szemben, a mi meggyőződésünk szerint, nincs értelme a „Hon“ tegnapi — 68. száma — vezércikkében olvasható ezen tételnek:

„Tehát minden a kormánytól függ.“

Az, ki ilyesmit állít, nem tudja, vagy legalább nem akarja tudni, hogy a magyar országgyűlési többség vezérére, Deák Ferenczre, csak saját meggyőződése gyakorol befolyást, s ez a vezér, miként mai tárczacikkünkben olvasható, a nála tisztelgő Deákpárti küldöttségnek elmon-

*) Az angol „Daily News“ 1849. évi márciusi lapjai egyikében írta, hogy: még magának az angol nemzetnek sok eltanulni valója van a magyar alkotmányos életből.

dotta laconicus rövidséggel formulázott, s bizony a kormány által nem influencirozott meggyőződését, mely az országgyűlési többségnek rendszeren irányadásul szolgál.

S már kérjük a „Hon“ fennemlített száma vezércikkéhez: hiszi-e, hogy a vezér s ezzel minden fontos kérdésben egyetértő többség meggyőződésétől eltérőleg, bármit is, avagy csak akarna is a kormány megkísérteni?

Mi, a felidézett vezércikkéi tétellel szemben, azt hisszük, hogy a kormány, mely a parlamenti többség kifolyása, ha helyes és sikerre vezető tapintattal akar eljárni, egyetlen egy — a többség nézetével ellenkező — mozzanatot se merészel tenni; következőleg: valóként az a tétel felállítható, hogy minden a többségtől függ, még a kormány is; s ha a többség végzését egy kisebbség bárminő módok által paralyzálni akarja, egy ily alkotmányellenes eljárás, mint egy suicidium, csakis a kisebbség állásának áthat alá, de a többség tekintetének, végzése erejének mit se árthat.

Csak legyen a többség kitartó, s elég figyelő: végzésétől eltérő compromissum által magát nem compromittálni, mert az ilyen praecedens soha nem expialható következményeket idézne elő.

Dobolyi Sándor.

Jogi rovat.

Indítvány a perkivonat készítés kötelezettségének eltörléséről.

A m. kir. igazságügyminister által 1869 évi április 29-én kiadott birói ügyvitel 60. §-a szerint minden ítélet alá bocsátott perből, valamint más bonyolodottabb ügyekből kivonat készítenő és ezzel kapcsolatban a 68. §. értelmében az előadás rendszeren a kivonat felolvasása által teljesítenő; felebbvitel esetében pedig a 233. §-us szerint az első bíróságnál készített kivonatok a felsőbb bíróság által az ügyiratokkal összehasonlítandók és kiigazítandók; sőt az egyes bírák egy későbbi igazságügyministeri rendelet szerint perkivonat készítésére kötelesek nem lévén, a tőlük felebbvitelt perekben kivonatot készíteni a felebbviteli bíróság köteles.

En ezen ministeri intézkedést a jelen bírósági szervezet mellett sem kivihtőnek, sem célravezetőnek, sőt az elérni óhajtott eredményhez képest aránytalanul sok időt pazarlónak, s némi tekintetben még károsnak is tartván, indítványozom:

Hasson oda a jogász-gyűlés, miszerint az idézett birói ügyvitel 60. §-sa aként módosíttassék, hogy az előadó bírák csakis azon nagy-terjedelmű és bonyolult perekből legyenek kötelesek kivonatot készíteni, melyeknél az említett birói ügyvitel 221. §-a értelmében, az előadó mellé társ-előadó is rendelendő; a 60. §-al kapcsolatban idézett többi §. pedig ezzel összhangzásba hozassék.

Indítványom indokai következők:

Az idézett ministeri intézkedésnél a czél minden esetre az lehetett, hogy az illető előadó ellenében praegans biztosíték legyen arra nézve, hogy az előadott pert gondosan áttanulmányozta és annak előadását iratszerűleg hiven teljesítette.

Nem tagadom, hogy azon esetben, ha a peres-ügyek előadása a szóbeli előadás kizárásával egyedül az előadó által készített perkivonat felolvasása által eszközöltetnék, egy ilyen intézkedés az előadóval szemben biztos ellenőrködésnek és a perlekedő felekre nézve igen nagy garantiának tűnnék fel; de épen mivel ily megszorító intézkedés bíróságaink jelen szervezete mellett kivihtőnek nem találtatott, egy arra czélzott indítvány pedig, hogy bíráink létszáma oly magasra emeltessék, miszerint a most említett intézkedésnek megfelelőhessen, jelen viszo-

nyaink mellett a pium desideriumok közé soroztatnák, — maga az idézett bírói ügyvitel sem a perkivonatoknak kizárólag az előadó által készítését nem szabta elő, sem a pereknek szóbeli előadását nem zárta ki, sőt a 68. §. ez utóbbit határozottan megengedi.

Épen ezen §. alapján és mert nyilvánvaló dolog, hogy szóbeli előadás és közbeszótt magyarázó megjegyzések által bárkit is gyorsabban és könnyebben fel lehet világosítani, mint a felek, illetőleg azok képviselői által nem mindig logikai rendben szerkesztett, hosszadalmas feleletésekből készített kivonat felolvasása által, a gyakorlati rendesen csaknem minden bíróságnál a szóbeli előadást adoptálta; és így a perkivonatok egyik leglényegesebb czélja, t. i. az előadást a perkivonat felolvasása által teljesíteni, a gyakorlat által meggyorsítván, azok készítése már csak ez okból is szükségfeletlennek tűnik fel.

Mindemellett hallottam felhozni, a perkivonat-készítés előnyére, hogy a „bis discit qui scribit“ elvén fogva, az előadó figyelmeesebben és gondosabban kénytelen a pert áttanulmányozni, mint talán perkivonat-készítés nélkül tenné.

Szomorú dolog lenne bíránkról előre feltenni, hogy a perirátokat — ha perkivonat-készítés nem kívántatnék — elég figyelmesen átolvasni és tanulmányozni elmulasztanák. Egy ilyen feltevésre alapított intézkedés le-
verőleg és szegényítőleg hat minden lelkiismeretes és hivatását helyesen felfogó bíróra.

A hanyag, esküt- és köteletséget szegő bírák ellenében különben is van intézkedés a bírák felelősségéről szóló törvényben, s még hatásosabb ellenőrködés ellenük a nyilvánosság, a midőn minden peresfél pere előadásán megjelenhetvén, meggyőződhetik, ha pere gondosan átolvasatott s nimen előadatott-e? és mintsem hogy egy önzértes bíró előadásában ide-oda kapkodásnak és bírói társai által folytonos kérdezősködésnek magát kitegye, sokkal inkább hajlandó a perirátokat perkivonat-készítés nélkül is gondosan átolvasni és tanulmányozni.

Eltételezve azonban mindeztől, kérdem: vajon arányban áll-e a perkivonattal netalán egybekapcsolt azon előny, hogy bíránkról közül kivételesen talán némelyek a perkivonat-készítés kötelezettsége által vannak az ügyiratok gondos áttanulmányozására kényszerítve; ily kivonatok készítésére fordított idővel? Azt hiszem, hogy megközelítőleg sem.

Mert egy jó perkivonat, tapasztalás szerint, annyi időt vesz igénybe, a mennyi alatt három olyan per könnyen áttanulmányozható és előadásra elkészíthető; már pedig bíránkról legnagyobb része által, különösen az új bírósági szervezet után, a midőn azok létszáma a növekedő ügyforgalomhoz képest oly csekélyre redukáltatott, netalán némely bíráktól kicsikart csekély eredményért, annyi időt elvesztegettetni és minden jó igazságkiszolgáltatásnak egyik legfőbb kellékét: a gyorsaságot, így megnehezíteni, az igazságkiszolgáltatásra nézve indokolatlanul terhesnek, a perlekedő felekről nézve pedig kipótolhatatlanul károsnak tartom és ezen intézkedés további fentartása előreláthatólag azt vonná maga után, hogy új bíróságaink a hátrálókok oly tömegébe bonyolulnának, a melyből csak költséges segélynyújtás által menekülhetnének ki.

A mi már a perkivonatok mellett harsogható nézetek másik ágát illeti, hogy t. i. a pereknek netalán hűtlen előadása esetében az előadó minden keltét kizárólag, csakis a perkivonat alapján vonathatik felelősségre, alig hiszem, hogy ezen cél is a perkivonat által egész biztonsággal elérhető.

Ugyanis, minden bíró perkivonatában, ha az nem az ügyiratoknak egyszerű lemásolása, csakis az általa

döntőknek vélt körülményeket említi fel, és gyakran megtörténhetik, hogy épen az előadó által mellőzendőnek vélt körülményeket tartják a felek vagy a bíróságoknak más tagjai döntőknek, különböző lévén az értelmi felfogás és jogi képzettség; de lehet a perkivonatot készítő bíró egyes jogi állítványok iránt is elfogult, és ily elfogultságból akaratlanul is készíthet hűtlen kivonatot.

Egy lelkiismeretlen és részrehajló bíró különben is mindig talál egy vagy más kibuvó ajtót és meglehet, hogy egy ilyen bíró, épen, hogy a felelősség alól kibuvassék, hű kivonatot csatol az ügyiratokhoz, míg szóbeli előadását hűtlenül teljesíti. Vagy megfordítva, megtörténhetik, hogy a bíró — miyel a perkivonat-készítés előszabva van — készít, vagy más által készített ugyan egy rövid és felületes kivonatot, de azért ettől eltekintve, e pert kimerítőleg és iratszerűleg hiven adja elő. — Valjon mindezen esetekben a felelősségre vonásnak van-e biztos alapja? és nem válik-e ez illuzoriussá?

Felhozható még a perkivonatok mellett, hogy ezek készítése, illetőleg kiigazítása által, a felsőbb bíróságoknál e czélból alkalmazott fiatalemberek bírói kiképzését, első foku bíróságaink pedig ezekben állandó növekedést nyernek.

De én azt hiszem, hogy ezen fiatal emberek nagyobb része a perkivonat-készítés kötelezettségének eltörlése esetében mind az igazságkiszolgáltatás gyorsítását, mind a magok kiképzését illetőleg, sokkal eredményteljesebben alkalmazhatnák a különben is csekély személyzetű ellátott első foku bíróságaink mellett, a hol a perek minden stadiumokon keresztül figyelemmel kísérése és azokban munkálkodva, bizonyosan könnyebben megszerezik a valódi bírói kiképzést, mint jelenlegi alkalmazásuk mellett, mert vajmi ritkán fordul elő, hogy első bíróságnál nem működött egyén gyors átnézetű és alapos bíró lehessen!

Végül legyen még szabad azon nézetemnek kifejezést adni, hogy a perkivonatok az előadottak után nem csak nem hasznosnak és célravezetőnek, sőt még gyakran károsnak is tartom; mert a mint a tapasztalás szerint több felebbvitelből olvasható, a perlekedő felek némelyikénél azon talán nem mindig alaptalan aggályra nyújt okot, hogy a felebbviteli bíró a perkivonat alapján a nélkül, hogy a perfollyta iratokat átolvasná, adja elő ügyét, a melynek azonban, a midőn a törvények és azok végrehajtói iránti tisztelet oly laza, még csak látszatát is kerülni kell.

M.-Vásárhelyt, mártius 12-én 1872.

Illyés Károly.

A helyi egyenlőségi kör

márczius 17-én tartotta Kovács Aron elnöklete alatt havi rendes ülését, melyen minthogy a folyó év első negyede végefelé közelg, a hírlapok megrendelése került először is tárgyalás alá és a következő lapok rendeltettek meg: Pesti Napló, Hon, Neu Freue Presse, Pester Lloyd, Reform, Ellenőr, Magyar Polgár, Budapesti Közönlöny, Fővárosi Lapok, Kelet, Erdélyi protestáns közönlöny, Nemere, Kertész Gazda, Bolond Miska, Üstökös, Borszem Janko, Hazánk s a Külföld, Vasárnapi és Politikai újságok, Magyarország és Nagyvilág, Magyar Fortuna, Hermanstädter Zeitung, Federatiune, Jogtudományi Közönlöny, Erdélyi Gazda, Kereskedelmi és iparközönlöny, Székely Hírlap, Erdély, Néptanoda, Szabad Egyház, Hargita.

A mi a reformkérdést illeti, itt sem lehet többet mondani, minthogy a szabadelvű democratia alapján akarunk haladni és létrehozni a mi létrehozható. Általában az elmélet és a gyakorlat közt az életben különbség van, mert az elmélet a tudomány szabályait, a logika következtetéseit veszi tekintetbe, és ezekkel a nehezebb kérdéseket is meg lehet oldani papíron.

De az életben egy más factor is van és ez az ember és az ember akarata. A gyakorlatnak nincs akarata, ez a józan okosság szabályai szerint formulázatik. Az embernek van akarata, még pedig gyakran igen furcsa akarata. Az képezi a nehézséget, hogy az elméletet miként lehet átültetni a gyakorlatba, és gyakran tapasztaltam annak igazságát, mit Bentham mondott, hogy: „a jónak legnagyobb ellensége a jobb“. A jó előmozdítására az igen keveset tesz, a ki a jót csak azért nem fogadja el, mert jobbat is tudna létrehozni.

Nagy hiba az, ha valaki akár valamely alkotmányt, akár valamely intézményt csak részleteiben akarja megítélni, mert nem lehet ma oly alkotmány, oly törvényhozás, oly kormány, melynek hibái ne lennének. Mindenekelőtt egészében kell a dolgot megítélni. Mint a kereskedő, ki abból ítéli meg üzlete állását, hogy a bilance hogy áll: úgy a politikában is, mely a legnagyobb tudomány, épen ezen szabályt kell követni. Ha valaki azt tűzi ki feladatul magának, hogy akár a kormánynak, akár a törvényhozásnak intézkedéseiben azt tekinti, mi hiányzik belőle, mi az a mi hibás, mi az a mi elmaradt, mint mindenütt, nálunk is azt fogja találni, hogy van hiány, s hogy nem minden tökéletes.

De nekünk az a feladatunk: megítélni, vajjon egyik, vagy másik eljárásban a jelen körülmények közt több-e a jobb, mint hiányos valami, azt elvetni anélkül, hogy hiánytalan tennénk helyébe, helytelen eljárás lenne, mert akkor ismét hiányos lesz az új, minthogy tökéletest alkotni nem bírnak, s ismét ott lennének, hol előbb voltunk.

De most nem az a kérdés, hogy ez, vagy amaz hiányos volt-e; hanem az, hogy az alap fenntartassék-e? Ha igen, akkor eszelekvény terére kell lépünk, és a több-

Ezután pénztárnok, Jakabfi Gerő, előterjesztette a jelen évi pénztárkimutatást, melyből kitűnt, hogy az egyenlőségi kör két hónapi bevétele 197 frt, és kiadása 45 frt 70 kr. volt, tehát a pénztármaradék 152 frt 12 krt tesz. Az egyenlőségi kör könyvtárának bevétele e két hóra 284 frt 82 kr. kiadása 167 frt 70 krt tett, a tiszta maradék tehát 140 frt 34 kr, mely pénztárnoki kimutatás örömmel vétetvén tudomásul, utasított a pénztárnok a lapok megrendelése után a lemaradó pénztárkészletből a házber és szolgák fizetésére.

Háznagy Kovács Károly kimutatja az egyenlőségi körnek január és február havában a prolekos jövedelmeit, mely összesen tett 80 frt 71 krt, a kiadások pedig 51 frtöt. Ezen bevételi forrásból maradt 39 frt. A bejelentés tudomásul vétetvén, jóvá hagyatott.

Ezután egyleti jegyző, Varga, olvasta az egyenlőségi kör báli rendező bizottságának jelentését, melyben a bálibizottság előadja, hogy a két bál összes bevétele, a 176 frt 80 kr. felülfizetésekkel együtt, 705 frtra, a kiadás pedig 695 frt 86 kr-ra rugván, a könyvtár javára 9 frt 74 kr. maradt; egyszersmind jelentéseikben felfejtik, hogy a mérsékelt tiszta jövedelem az igazg. választmány korai elhamarkodott intézkedésében, a belépti díjak czélserű megszabására nézve a rendezőség kezének megkötésében, a rövid farsangnak 12 táncvizsgálommal való tulhalmozottságában s épen maga a kör előjárásága s befolyásosabb tagjai részéről tapasztalt teljes közönységekben keresendő. A rendezőség végül előadta javaslatát a jövőben netán adandó táncvizigalmak egyedül czélirányos rendezhetése iránt. A jelentés tudomásul vétetvén, az áldozatkész rendezőségnek jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott, s kimondatott, hogy a választmány a jövőbeli bálokra nézve ezen jelentésben előterjesztett javaslatok alapulvétele mellett intézkedjék.

Szentmiklósi Kálmán könyvtárnok jelenti, hogy Biás István egyleti tag, az egyenlőségi körnek 60 darab könyvet ígért 2 évi használatra, ha azokat a kör saját költségén beköteti. Ifj. Nagy János szintén 20 darabot kész a körnek használatára bocsátani, még pedig az előbbinél is kedvezőbb feltételek mellett s hosszabb időre. Könyvtárnok ezen jelentése folytán A. Gy. és K. K. bizattak meg, hogy a nevezett adományozókat felkeresve, a felajánlott könyvek névsorát átvizsgálják, s abból a kör kiadása mértéklete tekintetéből a kör könyvtárában hiányzó és átkölesznendő könyveket, kijelöljék, eljárásukról pedig a kör jövő rendes ülésén jelentést tegyenek.

Ugyancsak az említett könyvtárnok bejelentette, hogy Kazacsay Mihály a kör részére egy 1753-beli térképet ajándékozott, mit a kör köszönettel fogadott.

A választmány tagjai által bejelentettek azok nevei kik a kör tagjai óhajtanak főlvetetni. A főlvetel iránti határozás az alapszabályok értelmében véghez vitt golyóhuzással történt, s tagokul egyhangulag főlvetettek: Szilágyi Miklós, kir. közügyész; Lukácsfi Aurél, kir. alügyész; Weis Náthán és Pollák N. kereskedők, Srepczik János, altanfőügyelő; Székely Lajos, tanár; Nagy Lajos, a polgáriiskola ig. tanára; Palladius Antal, cipész; Kis József, marosszéki számvérvő; Molnár Ferencz és Szász Róbert, az erdélyi bank titkára.

Ezután, minthogy a jelenlevők az idő eltétele miatt le nem tárgyalhatott ügyeket a jövő ülésre halasztani óhajták, elnök az ülést bezárta.

ségre támaszkodva, ha lehet azt újra megnyerni. Itt a ti bölcségeteknek jutott a feladat megtenni a teendőket. Ehhez pedig mindenkifelett szoros összehangolás szükséges. Bizonyosan lesznek közöttek olyanok, kik ezzel, vagy amazzal nincsenek megelégedve, de fontolják meg azok, hiánytalanul teremteni nem lehet s áldozzák fel egyéni nézeteiket a közös nagy célnak, mely ismétlem szoros összehangolást kíván.

Minket nem hatalom csiklandoztat, sem azokat, kik a hatalom élén állnak, mert hiszen mindenki tudni fogja közületek, hogy ezek mindenike inkább ma menekülne tőle, mint holnap; csak a hazafini érzet, nem pedig a hiúság csiklandósága tartja őket ama polcon, s vezeti, hogy úgy tegyenek a mint tesznek. Annak, ki a negatív terén áll, annak igen könnyű, mert annak felelőssége nincs. Ha valaki azt mondja, hogy ez, vagy amaz nem jó, annak másképp kellene lennie, az igen könnyen okoskodhatik, mert azon „másképp“-et nem lehet bebizonyítani, mert az élet azt mutathatja meg, a mi meg nem történt. A mi meg nem történt, az olyan, mint az ó testamantum mannája, melyet mindenki úgy magyaráz a mint tetszik, mely alatt mindenki olyat gondol rejleni, a mit hisz.

Ha a másik pártot tekintjük, azt találjuk, hogy ott a „másképp“-re nézve mindenkinek különféle felfogása van, mindenik a maga eszméje szerint érti azt, csak minálunk egy az eszme, csak mi nem ismerhetjük azt másképen, s arra nézve mindnyájan egyetértünk.

Ismétlem: összehangolás az, a mi most főfeladatunk.

Élénk éljenzés felett e meghatóan és a teljes meggyőződés szokott erejével elmondott velős szavakra, s miután nagy hazánkba a jelenlevőkkel egyenként kezelt szorított volna, a küldöttség eltávozott.

TÁRCZA.

Az országos Deák-párt küldöttsége Deák Ferencznél.

Az országos Deák-párt küldöttsége ma d. e. 10 órakor tisztelgett Deáknál Rajner Pál vezetése alatt.

A küldöttség Mikes János gr. szállásáról indult Deákhoz, szobájába lépve általa egyenként szívélyes köszönettel fogadtatott.

Rajner következő beszédet intézte az ünnepelt hazafihoz:

„Minket ért azon megtisztelőmegbízás, hogy előtet hódolatunk és tiszteletünket, bizalmunkat és ragaszkodásunkat kifejezzük! Hódolunk bölcsességét előtt, mely megfektette az ország azon alapját, melyet fenntartani szent köteletségünknek ismerünk. Tiszteljük önzéstelenségét, melyet hosszú politikai pályádon át mindig csak egyedül a haza boldogságára irányoztál. Bizunk benned és általad hazánk jövőjében, mert az általadkitűzött uton, az általad vallott elvek alapján bizton vélünk tovább haladhatni. Ragaszkodunk hozzád, és benned soha sem csalódott szívünk legmélegebb érzetével áldva tégedet, kérjük a mindenható, hogy számos évekig éltesse!”

Az éljenek elhangzásával Deák körülbelől a következőket mondá:

„Barátim: Meghatva szívességetek által, nem tudom kifejezni köszönetem mélységét azon megtiszteltetésért, melyben részesítettek. Őt éve, hogy ezen ösvényen járunk, elmondhatom, hogy csak öt éve, mert előbb csak óhajítás volt az, a mi most nagy részben való. Programról szólni most fölösleges, a program azon része, mely közjogi kérdéseket illeti ki van fejezve a kiegyezési törvényben, hiszen a párt ezen az alapon alakult, és csak az szakadhat el a párttól, a ki ezen alapot elveti! Ezen az alapon akarunk tovább is haladni.

A m.-vásárhelyi polgári „torna-lövölde-egylet” ügyében.

Egy régi, de igaz közmondás, „kinek mi van szívében, ki tetszik a színében”, akaratlanul eszembejuttatá az évek előtt kezdeményezett, de egyesek érdekén megtört „torna-lövölde-egyletünket”, melynek felállítására a város nemes polgárai buzgón siettek a spectrum színeit magában hordó képviselőtestület elé szíves engedély kérréssel. Az ügy szépen haladt, mind addig, míg az egyelet helyiségének megválasztása jött kérdésbe; mely alkalomkor igazán meggyőződtem a fennebbi közmondás valódiságáról, mert itt a spectrum színei semmikép sem akartak összevegyülni (összefolyni), tisztán kivált s tulnyomólag tünt fel a fekete alapon a sárga szín, a többit elhomályosítva szép összhangzásával. De gyönyörűen igazolta e párt színezete későbbi működésüket, mi abból állott, hogy az érdekük- s irigységükön megtört nemes czélt lelkiismeretük színével gyászoljuk meg!

Hogy nem légből kapott dolgokat beszélek, egyes részletekre is emlékeztetni polgártársaimat kötelességemnek tartom, az érdekek különbözőségére nézve.

Egy párt az egyelet helyiségeül a „posta-kertet” tűzte ki; miben a személyes érdek delectáját az is feltalálhatja, ki sohasem foglalkozott a magnetismus hypothesisával.

Egy másik („reform-párt”- erősségű) párt, egy valódi orator szónoki talentuma által áthatva a „torna-lövölde-egylet”-nek a vár melletti gödörben való elhelyezését sürgette megindító beszédekben. Főindokul a közel fekvő „Lénárt vendéglőt” czítván, gondolva, hogy miként a versírással befolyással van a mámoros állapot, úgy a lövészi tehetőség is fozkodik általa.

A harmadik párt egy ur ollógai közészorult a „hideg völgyet” ajánlá, mint a hol nemhogy az emberek tehetnének kárt, de még a kecskék sem pusztíthatnak.

Még többeket felemlíthetnék; de elmellőzöm, mert jobb fátalat vetni a multa, hogy annál több tevékenységgel járulhassunk a jelen és jövőre nézve városunk jó hírnevéért elkerülhetlen egyeletünk felállításához, melynek sikerét annál inkább remélem, mivel a megboldogult képviselőtestület utódja, — a jelenlegi — már színénél fogva feljogosít hinni, hogy nem fog előde színezetével pompáskodva, az ügy minden akadályainak elhárításától visszavonulni, hanem befolyása kitelhetőségével igyekezend előde hibáit jóvá tenni, és ez új engedélyért folyamodó polgártagoknak segédkezet nyújtani a „torna-lövölde-egylet”-nek az „Elbá”-ban való felállítására.

Végül a tagtársakat, bizottmányitagoikat, tisztviselőket bizalommal hívom fel az ügyfelőli tanácskozásra és tevékenységre, hogy még nyárfolyamán örülhessünk nemes intézményünknek.

Egy tag.

Helyi dolgok.

— **(Uj rendőrségünk)** komoly feladatául tűzte ki a városunkban botrányosan lábrakapott hamis és hazard kártyázásokat, melyeknek felszaporodott banditái, városunk elkörosult társadalmi viszonyainak egyik szegényfoltját, s éjjeli rendszeres fosztogatásai által, az elczábitott és behálózott egyesek magán jólétének és vagyonbiztonságának valósgos megmérgező pióczáit képezik; kiknek átkos munkájok, vagyis helyesebben dologkerülő bűnkisérleteik, tudjuk, hogy nemcsak a kártyabanda által fosztottaknak kedélyállapotában és vagyoni helyzetében okoz káros visszahatást, de legtöbbször ártatlan családjaikra nézve is hátrátaian veszélyeket s gyakran családi viszátkodást és nyomort, sőt olykor életveszélyes végzeteket szokott eredményezni. Rendőrségünk dicséretes törekvése csak elismerést érdemel.

— **(Berzenczey László)** M.-Vásárhely és Segesvár főzt naponta közlekedő gyorskocsizást létesített egy díszes és kényelmes társaskocsival. A közlekedés e héten már megindult; a vitelbér személyenkint 3 frt. Azt hiszszük s kívánjuk is, hogy B. L. urnak ez új téren föllépése sikerdusabb és hasznosabb legyen, mint politikai működése volt.

— **(Sokadalmunk)** tegnap bevégződött s az kivált a közbejött locsos kedvezőtlen időjárás miatt a temérek árok daczára is, vevők hiányában sokkal kedvezőtlenebb volt, mint előre képzelők.

— **(Hamis pénzék.)** Csak nem rég foglalt volt le előbbi rendőrségünk ügyesen utánzott hamis huszkrajczárosokat s most már újabban is hamis, pénzdaraboknak forgalomba hozása észleltetett, csakhogy ezuttal aranyok még pedig talmi aranyból családásig híven utánzott aranyok fedeztettek föl. Egy pár ilyen hamis arannyal egy vidéki oláh földmies, miután azt a boltokban sikertelenül kísértette meg fölvaltani, fordult a rendőrséghez s panaszolta, hogy azokat egy eladott bornyáért kapta egy katonától 8 forintban. — A hamis pénzverőre még nem akadtak rá.

— **(A színészet jobb napja és egy szörnyen boszantó gondatlanság.)** Különös szeszélye a véletlennek, hogy színészeink napja még csak most kezd derülni, s a jobb színészek csak most jönek közénk, midőn a társulat városunkból menni készül. Szinte, mint az ezután érkezéktől eltekintve e héten Szabó Antal- és Zádorral szaporodott a társulat, kiknek élvezhető játéka e társulat értékét nagy mértékben emelte. De mégis a fényes elismerés- és méltánylatnak főtagja mostanság **Kassayné**, ki kedden, mint már említők Deboráiban, szerdán Dalmában és csütörtökön Angelóban lépett föl, igaz ugyan, hogy a Józsefnapi dalidók s az épen napirenden levő sáros-havas vásáros idők miatt nem époly felt színház előtt, mint más körülmények között Budapesti színházban, de az ő központi egyetem Kényvár

valódi szenvedélytől lelkesített művésznő buzgalmát nem csüggesztő, s az említett mind három darabban oly szépen szavalt s oly remekül alakított, hogy a rég nem élvezett művészi játéktól elragadtatott közönség zajos óvatióinak s kihívásainak végehossza alig volt. A csütörtöki előadás azonban botrányos módon végződött t. i. Angeló végjelenetében, midőn Thisbet kedvese Rudolpho (Homokai) meggyilkolja, utóbbi a színpadra menthetlen gondatlanságból felvitt éles törrel **Kassayné** balkezét keményen megsértette, s ez erősen kezdett vérzeni, mit némelyek észrevevén a színpadra szerettek volna sietni, de a közönségnek a megsebzést nem sejtő nagyobb része a darab legvégét látni akarván, a helyeikből mozdulókat megpiszegette, s így Kassayné kénytelen volt a vérzést a darab bevégzéséig szabadon engedni. De még csak a függöny legördület után következett a boszantó kellemetlenség. A vérszétést látva Kassayné, nagyon megijedt, orvosért rimánkodott; „orvos!” „orvos!” hangzott az oldalszobába gyülekezettek ajkairól a kiáltás, de az egész színházban egyetlen orvos, vagy báresak egy borbélyinas sem volt, tehát néhány vállalkozóbb egyén elstietett a városra orvos után de a már ágyban fekvőken kívül nem találtak egyet sem és a jogos méltatlankodás kifakadásai között egy teljes óra hosszáig vártak a segélyt sovárgók orvosra, de bizon a 12 czivil orvostudor, félannyi seborvos s aztán katona orvos közül csak nem érkezett a végső percig sem egyetlen egy is, hanem a vérzést jóindulatu laikusok úgy, a hogy a megijedés zavarában tudták a legprimitív módon megállították; Kassaynéra nézve az sem jelentéktelen kár, hogy nagyszerű öltözéke, drága biborruhái az erős vérzés következtében igen sok vérfoltot kaptak; és még most sem volt vége a bosszuságnak, s az egész városunk szegényére váló színházi botránynak, mert most haza kellett volna vinni Kassayné, de sehol egy bérkocsi sem volt lelhető, s csak nagy későn sikerült egy omnibust fogni, hogy a szenvedő művésznőt s az érte aggodó s mindvégig mellette maradt nőismerőseit haza lehessen szállítani. Ime a dicséretes rend! ime a bölcs színházi gondoskodás és az előrelátó intézkedés! Bizon-bizon nem egyszer, de százszor is meghallhatott volna akárki, az orvosi segély, vagy a bérkocsi hiánya miatt, s csak a Gondviselés, s jó szelleme örködött a Kassayné drága élete fölött is, mert ha veszélyesebb helyen találja a szurás, menthetlenül elvérzik. Most azonban a közönség megnyugtatóására irhatom, hogy Kassayné minden komoly veszélyen túl van, s ma estve Róma leányában, mint utolsó vendégszerőpe és jutalomjátékában lépend föl, melyhez a legfényesebb sikert és azután a pesti nemzeti színháznál nagyobb dimenzióban föltáruuló művészi pályájához szerencsét szíve mélyéből öhajjt számtalan hasonérzelműekkel és tisztelőiyei együtt a fennebb leirtaknak egyik nem minden aggodalom nélküli szemlélője.

V E G Y E S.

— **A Lajthán-tuli tartományok törvényhozó testülete** az egyházi szónokok részéről fölmerült visszaélések — s a papság féktelenkedése miatt szükségesnek találta a kormányt fölszólítani, miszerint a szószéket ellenőrizze, és a szószék visszaélései ellen a büntető törvények egész szigorát alkalmazza.

— **Az alapítási** viszketegről a „Hetí Kronika” következő adatokat közöl: A kereskedelmi ministeriumnak f. év jan. 1-től 32 nagy bankintézet alapszabályai mutattattak be, melyek közül több intézet 10, 18 sőt 20 millió frtnyi alaptőkét emlit alapszabályaiban. Ezenkívül még 47 takarékpénztár folyamodott alakulási engedélyért. Az alapítások január 1-től 200 millió frtnyi alaptőkéről szólnak, ha ennek csak 40% fizettetik be a társulatok működésekor, úgy a magyar pénzpiacz 80 millió készpénzre szorult.

— **Smyrnában** dr. Scherzer cs. és k. főkonsul és udvari tanácsos indítványára az osztrák-magyar gyarmat legtekintélyesebb kereskedői gyűlést tartottak, hogy azon akadályokról értekezzenek, melyek az ausztriai közlekedésnek még utjában állanak, valamint azon alkalmas eszközökről, melyek által Smyrna és Triest között a kereskedés és hajózás fejlesztessek. Végre abban történt megállapodás, hogy egy bizottság neveztetett ki, mely a legjelentékenyebb be- és kiviteli osztrák és magyar kereskedőkkel a gyarmat jogos panaszait emlékiratba foglalja, melyet a külügyminiszternek, valamint az osztrák és magyar kereskedelmi miniszternek át fognak nyújtani. A világkiállításiügy is szörnyegre kerülővén, valószínűleg néhány bizalmi férflut választanak, kik a beenszülötteknek a tárgyak megválasztásánál segédkezet nyújtanak.

— **A német birodalom** új arany pénzeit már javában verik és pedig egyszerre hat pénzverdében, úgy mint Berlinben Drezdában Hannoverben, Münchenben, Frankfurtban és Karlsruheban. Legtöbb veretik Berlinben hol márczius elejéig 35 millió márka arany veretett ki, míg a többiekben együtt csak 6 millió Valamenyiben veretett összesen márczius elejéig 41,056,190 márka arany.

— **Pörül járt** egy haszonbérlo ki a földes úrhoz nagy panaszokkal járulva így szólt: „Aszály, jégverés, rozsz termés miatt a kétezer forint helyett most csak ezerötzszáz frt haszonbért hozhattam!” „Adja ide!” — mondá a földes ur, ki midőn a pénzt megszámlálta fölkiáltott: „Hisz ez 4500 frt!” A haszonbérlo zavarba jött s elárulta magát; „Bocsánat a rozsbabbik zseembe nyúltam. Azt a pénzt a bankba akartam tenni.”

— **„S. mégis mőzog a föld.”** Ezt bizonyítá be dr. Abt Antal egyetemi magántanár Budán Ugyanis Foucault híres kísérletét mutatta be először ott, egy hosszú inga leágesei síkjának látszólagos körfogásából kimutatván, hogy a föld mozog tengelye körül. — Hogy a földrengések is csak alkalmi jelenségek, s nem a föld

mert a kísérlet a budai Mátyás-templomban történt. A hosszu inga a magas boltozaton függött s míg a tudomány-szomjas ifjuság mély érdeklődéssel figyelte a természettani tüneményt, a fölvilágosodott tisztelendő ur nyugodt lélekkel keresztelt egy ujon szülött polgárt, az oldalsekrestyében.

— **A második** császárság minden szerzeménye lassanként dobra kerül. Közelebb ugyanis Londonban az udvari kocsik árvereztettek el, s a sors vagy a véletlen úgy akará, hogy azok egy temetkezési vállalkozó birtokába menjenek, ki most azokat gyászkocsikká fogja alakíttatni.

— **Furesa bizalmi** feliratot kapott Bismark e napokban a sok közt, a melyekkel a papok ellen követett eljárásáért felkeresik. Egy régi kőbalta ez, melyre Ritscher földmivelő és találó azt a tanácsot írta fel, hogy e kőbaltával verje ki Bismark a fekete bagoly sereget.

— **A budai honvédelmek** költsége 14000 frtra levén tervezve, a tavai óta megindított gyűjtések eddig 6200 frtot eredményeztek. De miután még igen sok gyűjtőiv van künn, Szenási Sándor elnök most felhívja az ivtartókat az eddig gyűjtött összegek megne vezésére, hogy a gyűjtés folytatása iránt tájékozást nyerhessen.

— **Az irgalmas barátok** főnökének kimutatása szerint a rend Magyarország kórházaiban a mult évben összesen 13.000 beteg nyert ápolást: ezek közül 10.700 felgyógyult. 1260 meghalt, a többi pedig ápolás alatt maradt. E száraz számok eléggé mutatják, mily javára vannak e szerzetesek az emberiségnek.

— **Vasuti hir.** A bukaresti kamara f. h. 7-ki ülésében egy indítvány nyújtott be, mely szerint a román vasutak csatlakozása az erdélyiekhez a vöröstoronyi szoroson át tehát az Olt völgyén történjék. A szebeniek nem férnek bőrükben a nagy öröm miatt, a brassóiak epéje csordultig van irigységtől s most mindjárt nem lesznek ők „ein einig Volk von Brüdern” írja a „M. P.”

— **A Holtmaros szabályozására:** Arad város közelebb tartott közgyűlése az előbbi képviselet által megajánlott 40,000 frtot egyhangulag magáévá tette, és így kilátás van arra, hogy e nagyfontosságú szabályozása végre létesülni fog.

— **A dunaszabályozási** építkezések már tetteleg megkezdtevén a Rudolf-rakpart folytatásánál, valamint az új vámház előtt építendő rakpartnál az anyagok szerek stb. elhelyezése végett vállalkoznak bizonyos területe lévén szüksége a dunaszabályozási felügyelőség megkereste Pest városát, küldjön ki egy bizottságot melynek tagjai a dunaszabályozási m. k. felügyelőség és munkavállalkozó küldöttjeinek közreműködése mellett a szükséges és a város által átengedhető tért a helyszínén kijelöljék s tekintve az építkezés sürgös voltát a bizottsági eljárás megkezdésének határidejül f. hó. 15-ének d. e, 10 óráját tűzte ki.

— **Smyrnából** írják februrár hó végéről: Perzsiából még mindig szívzszakgató tudósítások érkeznek. Perzia déli részei, melyeket az éhség és nyomor annyira meglátogatott, épen abban a szörnyű helyzetben vannak, mint voltak hónapok előtt; az állami és magán-segélyezések nem képesek az éhhalál sötét árnyékát elriasztani. Ujabbán ismét egy csapat armeniai hagyta el szülőföldjét, hogy Georgiában keressen kenyeret. Hogy találjanak-e, nagyon bizonytalan, miután orosz részről mindent elkövetnek a bevándorlás megakadályozására. Perzsiában különösen a síkságok lakói vannak kitéve a nélkülözések kínjainak. Ezek a városba menekülnek, abban a reményben, hogy ott segélyt találjanak. Magában Tebrisben több mint 15,000 szerencsétlen van. Ha tekintetbe vesszük, hogy e város lakossága rendes körülmények közt nem haladja felül a 30—40 ezret, elképzelhetjük a beköltözés következtében előállott zavarokat. Az a hir, hogy Theránban dögvész ütött ki, alaptalan.

— **Nagyszerű** adomány. Egy urhölgy Brassóban, ki nevét nem akarja megnevezni 5000 aranyat ajándékozott a községnek oly feltétellel, hogy az ottani kórház két év lefolyása alatt egy szárny épülettel tágíttassék.

— **A február** 2-ki északifény, mely itt színtugy, mint Dél-Európában Konstantinápolyig látható volt, Gall breslauer tanár számítása szerint a föld felett mintegy 60 földnyi magasságban mutatkozott.

— **A baloldali** országos pártválasztmány tagjai közt olvassuk. Marosszékről: Bereczky Sándor, Pataky Miklós, Bereczky László, Palla László, Barabás Antal, Nagy István, Szabó Miklós, Vinkler Károly. Maros-Vásárhelyről: Kovács Áron lelkész, Bányai József, Lakatos János, Csernath József, ifj. Hines Dániel, Józsa N. timár. Br. Orbán Balázs nevelt.

— **A moszkau** színház, kétszázados fennállásának emlékét művészi körök diszelőudással akarják megünnepelni.

— **Vilmos** császár Kielben tengerészeti akademia felállítását rendelte el.

— **Uj dohány-** és szivargyárakat fog a kormány legközelebb építtetni, miután átlátta, hogy a jelenlegi gyárakkal, mint gyártmányokkal a közönség jogos igényeit ki nem elégíti. A szivarok nagy részét a kormány eddig külföldön készítette, s ezért igen jelentékeny pénz ment ki tőlünk.

— **Pesten** a nagy héten színész-congressus lesz.

— **Egy hajmeresztő történet.** Dél-Oroszország pultavai kormányzóságában nem rég egy jó módú paraszt halt meg észrevehető ok nélkül. A sarkert nagy távolsága miatt az agg lelkész csak negyed napra temethette el. A szokásos szertartások után feltételet a koporsó fedele és leszegezett. A pappal együtt az egész gyász kíséret a legnagyobb ijedtséggel visszament a faluba. Egy óra mulya a tetszhalálból felébredtnek sikerült lakát elérni. Ez még fokozta a rémületet az egész falu menekült. — Végre a legbátrabbak megemberelték magukat, a papát keresztjével középre fogva bementek a házba. A feltámadt kimerülten a szoba padlóján feküdt. „Vess keresztet magadra” kiálták neki messziről a falu lakói. A beteg keresztet

vetve rebegé: „enni akarok, ennem adjatok.“ Végre neki bátorodva ágyba fektették és eltávoztak. De az ijedség hideg és hóban tett fáradtság megtörte a különben erős ember természetét, másnap forró lázba esett és tizenegyed napra rá meghalt.

— **Aguado marquis** bankár halálakor 36 milliót hagyott hátra, midőn ezt Rothschild hallotta, így kiáltott fel: szegény marquis, én pénzviszonyait jobbaknak véltem.

A „Magyar Themis“ kiadóhivatala április—június évnegyedre felkéri elvbáratit, a lap mentől nagyobb körbeni terjesztésére

Mi, ismerve e derék jogi-lap csinos kiállítását, jól vezetett szerkesztését, oktató tartalmát, lapunk olvasókörének annyival inkább ajánljuk, mivel mi, az országgyűlési idény lejártával, tett ígérünk szerint, a magánjog codificatioját megkezdendők, ennek nyilvánosság teréni bírálatára felkérendjük a „Magyar Themis“-t is, és így érdekünkben leend, hogy ezen mivel jogi lapot a „Székely Hírlap“ igen tisztelt olvasóközönsége is megrendelje, olvassa. Szerk.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1872. mártius 25-ik és következő napjain a következő ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

I. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Ferencz Károly
Mihailcsa Juon, Szodor Juon e. 100 frt 90 kr i.
Weber Daniel, Brettler Gottfried e. 40 frt i. Kir. kincstár, R. zsnyai Zsuzsánna e. betáblázás i. Páll Károly, Sámson Baruck s társ. e. 10,000 frt i. Bartha Dávid, László Lajosné e. som visszah. i. Pál György, Sárkány József e. 108 frt 16 kr és 5 frt 46 kros pere. Rancz I., Héja Mihályné s társ. e. igényper i. Kozma Dénes, K.-Szt-Lélek közséje e. hasznób. szerz. hely. i. Baritz István, Juzson Boldizsár e. som. visszah. i. Molnár Sámuel, Makkai Sámuel és társ. e. birt. háb. i.

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. b. Pipos Péter.
Balog György, Kovács Vernes János e. hasznóbér i. Kassai Ignác, Bíró Károly e. 600 frt i. Vernes István, Jepure Szimeon s társ. e. 118 frt 90 kr i. De Lazzero Joachim, Vigiezzí Guliélmo e. 132 frt i.

Előadó kir. t. bíró Szolga Miklós.
Jakabos Jánosné, Pap András és társ. e. igénykereset. Hodgyai József, Bíró András e. 113 frt i. Id. Jako István, ifj. Jankó István. e. 16 frt s jár. i. Szász Ferenczné, Szász Ferenc s társ. e. igénykereset i.

Előadó k. t. p. bíró Ilyés Károly.
Pünkösti József, Barabás Mihály s társ. e. fekvők kiad. i. Gamentzi Lukács, Makrai Krisztina e. 41 frt i. Hidrea Juon, Popa Stefan s társ. e. 10 frt 50 kr i. Vanca Demán, Poda Nyikula s tár. e. 300 frt i. Cserei József, Vita Dávid e. 100 frt i. Goldstein Bernád, Bartalis Károlyné e. 127 frt 40 kr i.

III. Tanács bűnügyben.

Előadó k. t. bíró Nagy Sámuel.
Romsán György, Czulu György tulajdonbiz. e. kih. Szurd Dumitru s társ. testi bizt. e. kih. Vulter Károly tulajdonbiztonság e. kih. Ifj. Kovács Domokos hivatali hat. visszaélés.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.
Rigman Laffa, Fliaca Anna, Dán Nicolai becs. sértes. Rajka Nicolai testi biztonság e. kih.

Előadó k. t. bíró Stoyka Antal.
Dragomits Nyéla lopás. Kelemen Jánosné becs. biz. e. kih. Kertész Dumitru gyújtás i. Horváth József becs. biz. e. kihágás.

Előadó k. t. pótbíró Mégai Ferencz.
Muntyán Ávrám George becs. biz. e. kih. Juon Dumitru Círnu tolvajság. Dragán Áchim hivatali hatalommal visszaélés iránt.

IV. Tanács urbéri ügyben

Előadó k. t. pótbíró Gruz István.
Gr. Teleki Mária s társ. Kramer M. és társ. e. dézmás szőlők i. Simó L. s társ. a pajani volt urb. e. erdő szabályozás i. Béli Albert jogutoda, Szakács M. e. egy telekállományért. Maurer Károly s társ. az ürmösi erdő szabályozásáért. Gr. és b. Bánffy család, Boes község volt urb. e. erdő és legelő szab. i. Ugyanannak Bökény község e. erdő és legelő elkül. i. Ugyanannak n.-zalatai, maratlaki, ragoteli, székelyoi és vitági urb. ellen, erdő és legelő szab. i.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(márcz. 18.)

5 ^o / _o metallique	64.85
5 ^o / _o nemz. államkölesön	70.50
1860. államkötvény	102.75
Bankrészvény	840.—
Hitelrészvény	346.—
London	109.85

Ezüst	107.50
Arany	5.23
Napoleon arany	8.71
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	81.25
” ” ” temesi	78.25
” ” ” erdélyi	78.—
” ” ” horvát-slavon	—.—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

1—1

Eladóház.

A kövecses-utczában 1063. sz. alatt levő 12 lakhelyiségből, egy virágházból 3 boltozott pinczéből álló cseréppel fűdött ház, hozzá tartozó kerttel, úgy két jól beállított szőlő, szabad kézből eladó. Értekezhetni az említett háznál.

1—1

Hirdetmény.

Maros-Vásárhelyről Segesvárra és onnat vissza a gyorskocsi minden nap közlekedik, — indul M.-Vásárhelyről a reggeli vasúti vonatnak megérkezése után, — Segesvárról délután 2 órakor; megérkezik Maros-Vásárhelyre a vasút estélyi személy vonatának elindulása előtt; szállítási díj M.-Vásárhelyről Segesvárra 3 frt, Segesvárról M.-Vásárhelyre 3 frt; közbe eső állomásokra mértföldenkint 50 kr. számíttatik, szabad podgyász személyenkint 30 font, tulsúly fontja 2 kr.; felvételi iroda M.-Vásárhelyt a „**Korona**“ vendéglőben, Segesvárt a „**Fehér-bárány**“ vendéglőben, közbeeső állomásokon a vezetőnk eszközli a felvételt.

1—1

A jó Isten

gyakran megörvendeztet minden ajándékaival, ott hol nem is várják. Így nyertem én számtantanár R. Orlicé ur utasítása után Berlin Wilmos utca egy jelentékeny **Ternót** szíves köszönet a szerencsés utasításért! H..... Przenyol. F. Stusárczuk gör. kat. Pap. Ha valaki Lotton akar jádzeni, forduljon számtan tanár R. Orlicé urhoz Berlinben, Wilmos-utca 5. sz. a ki a felszólításra teljes tisztelettel felel ingyen. **Orlicé.**

1—1

ORLICÉ Tanár

a jelszó mindenkire nézve
Ma nyertem a tanár R. Orlicé ur játékasítását után
Berlin, Wilmos-utca
egy **Ternót** egy jelentékeny összegben Temesvár A. v. G. nyugdíjas.
Kérem, mint fennebb is mondtam, forduljon mindenki számtani tanár R. Orlicé urhoz Berlinben (Wilmos-utca 5.) a ki utasítással, kevés jutalomért 1—2 frtból állóért, szolgál. Felkérés, felelet előlegesen bérmentesen. **Orlicé.**

A 129.—1872. számhoz.

3—3

Arlejtési hirdetmény.

A főméltósága m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium jelen évi február hó 4-ről 21,561.—1871. szám alatt kelt rendeletével a kolozsvár-maros-vásárhely-brassói államuton az Aranyos és Maros folyók mentében szükségessé vált parterősítési munkákat engedélyezvén, azok végrehajtásának biztosítására folyó évi ápril hó 8-án délelőtti 9 órán kezdve nyilvános árlejtés fog tartatni a marosvásárhelyi m. kir. mérnöki hivatal irodájában.

Az árlejtés tárgyát képező munkák s az azokra fölszámított költségek a következők:

1. A kolozsvár-brassói államut 6⁷/₈—7. mértföld szakaszában Gerend és Hadrév között öt darab sövény csapógát készítése az Aranyos folyó bal partján **3505 frt 65 kr.**

2. Ugyanezen államut 10³⁻⁵/₈ mértföld szakaszán Csapó mellett, a Maros folyó bal partján három rözse-mű csapógát előállítás az érintkező utrész áthelyezésével . **2965 frt — kr.**

Az itt megnevezett-védmunkálatok árlejtése tételenként elkülönítve fog megtartatni s a legjutányosabb vállalkozónak átadatni.

Vállalkozni kívánók kéretnek, 5^o/_o bánatpénzzel ellátva, a fön megjelölt helyen és időben megjelenni, hol addig is az árlejtés alapjául szolgáló okmányok a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

Megjegyeztetik, hogy vállalkozó betett bánatpénzt a vállalati ár 7^o/_ora kiegészíteni tartozik. — Szabályszerűen készített és fölszerelt írásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak, de csak a nyilvános szóbeli árlejtés megkezdése előtt.

Maros-Vásárhelyt, 1872. márczius hó 8.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

2—3

A Deák Ferenc-utczában a 335-ik sz. alatti épületes telek, a nagyhegyben 2 hold, az unumájban 1 hold kiterjedésű mivel jó állapotban levő szőlők, szabad kézből örök áron eladók. Értekezni lehet e részben az 1090-ik szám alatt lakó tulajdonosnővel.

6—6

Ma szombaton

ugy minden szombaton a helybeli első zenekar által a „Pestváros“ termében zeneestély tartatik. — Kezdeté fél 8 órakor.

Jó izletes ételek és italok, pontos kiszolgáltatásról kezeskedik

tisztelettel

Ifj. Schönstein Zsigmond